

GEOCACHING

Schattenjagen 2.0

De jacht op schatten is van alle tijden en culturen. Vandaag heeft het kompas plaats geruimd voor een hand-GPS, en verwees Google Maps de oude landkaart naar de archieven, maar schattenjagen, of met een high-tech term *geocaching*, is nog steeds springlevend.

Zaterdag 19 november 2011, half negen 's ochtends, de temperatuur schommelt rond het vriespunt en een laaghangende mist klampt zich krampachtig vast aan de uitlopers van de nacht. Ik heb een afspraak met DonderVogel, Pico De Hond en Pizza Pronto, drie dertigers die doordeweeks als Steven, Rudi en Philip door het leven gaan. Vandaag wijdt dit triumviraat me in in de geheimen van hun gemeenschappelijke hobby: geocaching, een schattenzoektocht waarbij je gebruik maakt van een gps om een schat te verstoppert of te vinden.

Plaats van afspraak is het park van Tervuren, voor een 'walk in the park'. Steven en Rudi houden hun handgps al in de aanslag, Philip tuurt op het schermje van zijn iPhone. "Voor zes euro heb ik de applicatie 'Geocaching' gedownload en die wijst me overal ter wereld de weg naar verborgen caches."

Eerste sleutel

Door de Leuvensepoort lopen we het park binnen. De gps wijst ons in zuid-oostelijke richting. Volgens de aanwijzingen die Steven van het net geprint heeft, moeten we op zoek naar een sleutelnummer. Enkele honderden meters verder al geeft de gps aan dat we onze prooi naderen. De heren stappen elk op een boom af en inspecteren de stam en de wortels op de aanwezigheid van een code. "Ja jongens, ik heb hem", roept Rudi uit. Op een aftands sleutelkastje dat aan de omheiningmuur hangt, prijkt het nummer 12. Rudi tikt enkele cijfers in op zijn gps. "Dit cijfer maakt de gpscoördinaten van de volgende halte compleet", licht hij toe. Het pijltje op zijn gps wijst in de richting van het glinsterende wateroppervlak van de Molenvijver.

115 caches op 1 dag

"Er bestaan verschillende soorten caches", legt Steven uit. "De traditionele cache leidt je naar één bepaalde schat die doorgaans vrij gemakkelijk te vinden is. Een tweede soort is de multicache, zoals de wandeling van vandaag. Daarbij moet je eerst meerdere aanwijzingen vinden om uit te komen bij de eigenlijke schat. Ik doe zelf vooral multicaches, omdat je dan onderweg veel meer ziet. Sommige geocachers maken er een sport van om zoveel mogelijk caches op hun naam te schrijven, maar dat is niet aan mij besteed. In België staat het record op meer dan 10.000, zelf heb ik er op twee jaar tijd 570 gevonden. Wel heb ik een keer met Rudi 115 caches op één dag gevonden, maar dat was meer voor de fun. Wereldwijd zijn er 1,5 miljoen caches verborgen, in ons land zijn er momenteel ongeveer 10.000 actief."

Mijn kapper

Het park van Tervuren lijkt langzaam te ontwaken uit een weldadige slaap, het prille zonlicht baant zich een weg door de boomkruinen en doet het deken van herfsbladeren oplichten. Als ik de heren vraag of ze try2guess, de geocacher die deze route heeft uitgestippeld, kennen, moet Steven onwillekeurig lachen: "Toevallig wel, try2guess is mijn kapper."

Eergevoel

De gps geeft aan dat we op de goede weg zitten. Een klimrek doemt voor ons. Rudi laat zich niet onbetuigd en klautert behendig naar boven, waar zijn oog meteen op de code valt. Steven krijgt ondertussen een sms van een bevriende geocacher: “Bel maar als je raad nodig hebt, één van de caches heb ik nooit zonder hulplijn gevonden.” Steven toont zich strijdvaardig: “Vriendelijk, maar hulp invoeren is echt het laatste redmiddel. Dat is voor ons een kwestie van eer.”

Wanneer we het eindpunt van deze geocache naderen, versnellen Steven en Rudi hun pas. Philip blijft er opvallend rustig bij. “Voor mij gaat geocaching niet zozeer om het vinden van de schat, wel om de mooie dingen die je onderweg ziet. Een geocacher is iemand die van de natuur houdt en er alle belang bij heeft om het decor van zijn geliefkoosde hobby te koesteren. Daarom doen wij jaarlijks mee aan ‘Cache in, Trash out’, een initiatief van de internationale geocaching-community. Regelmatig organiseren geocachers wereldwijd evenementen om afval in hun buurt op te ruimen, woekerende plantensoorten te verwijderen of aan herbebossing te doen.”

DonderVogel

Als twee honden vechten om een been, gaat de derde ermee heen. Na enig graafwerk ontdekt Philip een tupperwaredoosje ingewikkeld in een plastic zak. Daarin zitten twee kinderspeeltjes en een logboek. Steven noteert de datum en ondertekent met zijn virtuele naam DonderVogel.”

De kinderspeeltjes laat hij onaangeroerd. Volgens de regels mogen kinderen die geocachen een eigen speeltje ruilen tegen een gadget uit de cache. Veel geocaches zijn op maat van kinderen gemaakt. “Mijn kinderen vinden geocachen superleuk, al moet je het wel doseren, anders worden ze het snel weer beu”, vertelt Philip.

De mist is opgetrokken, de cache gevonden, nu rest er mij enkel nog onze vondst te loggen op www.geocaching.com.

Kader

Regelgeving rond geocaching

Volgens de Vlaamse wetgeving is het plaatsen en zoeken van geocaches in bossen verboden, tenzij het gaat om:

- caches tot een afstand van 3 meter vanaf de rand van de weg, toegankelijk voor voetgangers.
- caches in de vrij toegankelijke zones.

In bovenstaande uitzonderingen moeten geocachers de toestemming vragen aan de eigenaar/beheerder. Geocachers die een cache willen plaatsen in bossen of natuureservaten, kunnen zich richten tot de plaatselijke regiobeheerder. De contactgegevens zijn terug te vinden op de website van het agentschap voor Natuur en Bos: www.natuurenbos.be/nl-BE/Natuurbeleid/Toegankelijkheid/Organisatie_activiteit/Geocaching.aspx#

Streamer

“Mijn kinderen vinden geocachen superleuk, al moet je het wel doseren.”